

доброзичливу і невимушену атмосферу, сприятливе емоційне підґрунтя для засвоєння правил та норм культурної поведінки.

Отже, саме сім'я закладає міцний фундамент для формування культури підлітка, впливаючи на його норми, цінності, інтереси, пріоритети, закладаючи в його поведінку певні зразки та еталони для наслідування, виховуючи самостійність та відповідальність. Культура поведінки підлітка потребує створення сприятливої сімейної атмосфери для продуктивної взаємодії між її членами, уваги та поваги до особистості дитини.

Список використаних джерел:

1. Гаміна Т.С., Гончар О.Ю. Педагогіка сімейного виховання: Навчальний посібник / Т.С. Гаміна, О.Ю. Гончар. – Луганськ : Альма-матер, 2012. – 523 с.
2. Довга Т. Моральні знання як основа формування етичної культури школярів / Т. Довга // Початкова школа. – 1998. – № 7. – С. 47-50.
3. Докуніна О.М. Підготовка батьків до морального виховання дітей: Ми і наші діти / О.М. Докуніна // Початкова школа. – 1990. – № 3. – С. 53-55.
4. Ерніязова В. Стиль сімейного виховання і майбутнє дитини / В. Ерніязова // Педагогіка і психологія професійної освіти. – №3. – 2002. – С. 224-228.
5. Кононенко Н. Сім'я як осередок формування культури поведінки / Н. Кононенко // Рідна школа. – 2005. – № 6. – С. 32-34.
6. Лопухівська А.В. Про виховання почуття відповідальності: Ми і наші діти / А.В. Лопухівська // Початкова школа. – 1998. – № 10. – С. 49-53.

Полішко Г.П.,

магістрант Київського університету культури;
Науковий консультант: Сидоренко Т.В.
кандидат наук з соціальних комунікацій,
м. Миколаїв

ВАРІАНТ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ МОДЕЛІ АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ДОКУМЕНТООБІГУ (для підрозділів Міністерства оборони України)

Документообіг військового підрозділу припускає автоматизацію всіх аспектів діяльності даної організації, пов'язаних з обробкою документів. Накопичені масиви електронної інформації є службовим інтелектуальним активом підрозділу й колективною пам'яттю його діяльності. При цьому інтелектуальні активи мають задовольняти вимогу легкої доступності. В інформаційних технологіях робота зі змістом документів розглядається як

робота з контентом, щоб узагальнити поняття "документ" на такі нетипові раніше дані, як відео, аудіо й мультимедіа. Але для військового підрозділу, крім того, важливе місце займає вміння управляти процесами його діяльності – здійснювати керівництво діяльністю людей. Тобто мова йде не тільки про вміння упорядковувати неструктуровану службову інформацію та управляти інформаційними ресурсами підрозділу, але й управляти процесами його діяльності. З цією метою, доцільно передбачати впровадження автоматизованої системи електронного документообігу (СЕДО) у військових підрозділах [4].

Напрямки діяльності, що автоматизуються, для типового військового підрозділу, пов'язані з наступними процесами:

- формуванням плану основних заходів та контролю за їх виконанням органу(ів) управління підрозділу(ів);
- плануванням колективної та індивідуальної діяльності посадових осіб підрозділу(ів);
- формуванням, доведенням і контролем виконання завдань та розпоряджень за напрямком діяльності.

Для формалізації і графічного опису функціональних процесів, що лежать в основі документаційного забезпечення, з метою їх подальшої автоматизації, складається відповідна функціональна модель

Загальна функціональна модель СЕДО складається з функціональних об'єктів та зв'язків між ними. Функціональна модель СЕДО, варіант якої розроблявся Управлінням інформаційних технологій, Головним управлінням зв'язку та іншими відповідальними підрозділами МО України, показана на рис. 1.

Функціональні об'єкти для такої моделі поділяються на первинні, вторинні та третинні [2].

До первинних функціональних об'єктів відносяться СЕДО і її користувачі. СЕДО і користувачі складають середовище електронного документообігу і формування документів, доведення та контролю виконання рішень і розпоряджень, яке в загальному випадку містить невизначену кількість користувачів і систем електронного документообігу, поєднаних між собою.

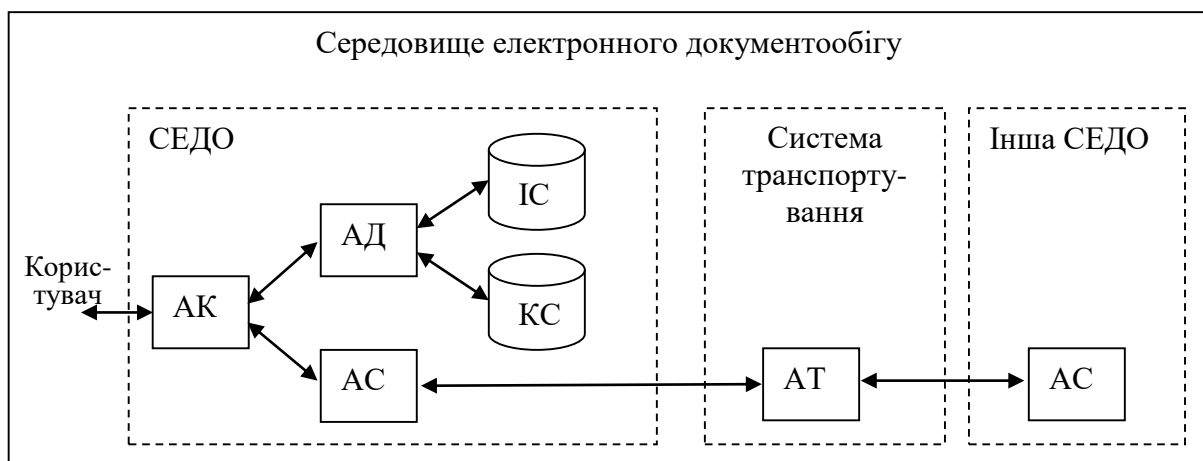

Рис. 1 Варіант функціональної моделі СЕДО

До вторинних функціональних об'єктів відносяться агент користувача (АК), агент доступу (АД), інформаційні сховища індивідуальні (ІС) і колективні (КС), агент спряження (АС).

До третинних функціональних об'єктів відносяться агенти транспортування (АТ).

Агенти користувача призначені для маніпуляцій із інформаційними об'єктами СЕДО. АК надають користувачеві послуги щодо формування та відтворення інформаційних об'єктів СЕДО.

Користувачі мають доступ до СЕДО тільки через АК. Взаємодія користувача з АК відбувається за допомогою клавіатур, сканерів, принтерів, відеомоніторів, пристроїв введення та синтезу голосу тощо [5].

АК безпосередньо або віддалено взаємодіють з інформаційними сховищами вмісту електронних документів (ЕД). Під електронними документами розуміються документи, в яких спосіб фіксації інформації забезпечує її обробку комп'ютером і передачу засобами зв'язку, а також її відтворення для сприйняття людиною. Електронні документи поділяються на інформаційні та службові ЕД, запити і звіти. Користувачі СЕДО реалізують свою інформаційну діяльність за допомогою інформаційних ЕД.

Для супроводження життєвого циклу інформаційних ЕД експлуатаційний персонал (або вповноважені користувачі) розробляє і надає користувачам СЕДО службові ЕД [6].

Система транспортування електронних документів складається з третинних функціональних об'єктів - агентів транспортування. АТ призначені для переміщення інформаційних об'єктів СЕДО та спряження СЕДО, різних за призначенням та функціональністю.

АТ надають послуги щодо маршрутизації та комутації інформаційних об'єктів СЕДО. Для забезпечення спряження з зовнішньою СЕДО агенти транспортування можуть надавати також послуги щодо узгодження протоколів транспортування ЕД (функції шлюзу).

Агенти доступу призначені для забезпечення віддаленої взаємодії пар вторинних функціональних об'єктів, тобто агентів і сховищ.

Агенти спряження призначені для спряження СЕДО з іншими системами документообігу. АС повинен забезпечувати формування і подання документів відповідно до регламенту документообігу в частині визначення порядку оформлення інформації і її фіксації на матеріальному носіїві.

Інформаційні сховища призначені для зберігання інформаційних об'єктів СЕДО. Інформаційні сховища поділяються на індивідуальні (ІС) і колективні (КС) сховища. Це забезпечує передачу ЕД одержувачу (одержувачам) з ініціативи відправника – у ІС одержувача або з ініціативи одержувача, тобто з КС [3].

Інформаційні сховища надають агентам користувача послуги щодо:
- пошуку інформаційних об'єктів СЕДО;

- формування звітів про стан інформаційних об'єктів;
- сигналізації про події;
- запам'ятовування інформаційних об'єктів СЕДО;
- вибору інформаційних об'єктів СЕДО;
- знищення інформаційних об'єктів СЕДО.

Кожний АК асоційований з одним ІС та з одним чи більше КС.

Наведена модель СЕДО дозволяє реалізувати автоматизовану систему, що забезпечує погоджену роботу людей і підрозділів в системі електронного документообігу військової структури. Така модель спроможна забезпечити підтримку життєвого циклу всіх інформаційних об'єктів, що складають електронні масиви службової інформації будь-якого підрозділу [1].

Список використаних джерел:

1. Беспяньська, Г. В. Діловодство: навч. посіб. для дистанц. навч. / Відкритий міжнародний ун-т розвитку людини "Україна"; Г. В. Беспяньська. – К. : Університет "Україна", 2005. – 418 с.
2. Головань, С. М. Документаційне забезпечення робіт із захисту інформації з обмеженим доступом : підруч. / С. М. Головань [та ін.]. – Л., 2005. – 84 с.
3. Документування у менеджменті / О. Г. Кірічок [та ін.]. – К. : Центр навч. літератури, 2005. – 216 с.
4. Кулицький, С. П. Основи організації інформаційної діяльності у сфері управління : навч. посіб. / С. П. Кулицький ; Міжрегіон. акад. управл. персоналом. – К. : МАУП, 2002. – 222 с.
5. Матвієнко, О. В. Представлення інформації в автоматизованих документно-інформаційних системах : навч. посіб. / О. В. Матвієнко. – К. : НТУ, 2001. – 130 с.
6. Про електронні документи та електронний документообіг : Закон України // Відомості Верховної Ради. – 2003. – № 36. – Ст. 275.

Поліщук К.О.,

магістрант факультету мистецтв Київського університету культури;

Науковий консультант: Тригуб О.Л.,
м. Миколаїв

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕКОНАПРЯМУ В СУЧАСНОМУ ДИЗАЙНІ ОДЯГУ

Формування екологічного підходу в дизайні почалось у 1970-ті як реакція на науково-технічну революцію. Його мета – проектування і створення продукції сумісної з довкіллям, що означає зниження аж до повного усунення негативного впливу на екологічне середовище шляхом використання